

Det er selvfølgelig også udtryk for, at vi må diskutere noget mere i det nordiske samarbejde, hvad vi kan gøre for at hjælpe hinanden, så man ikke ryger ud i sådan en økonomisk krise, og her tænker jeg ikke så meget på, at man skal komme løbende med milliarder til at sikre spekulanterne, men at vi bliver nødt til at have nogle fælles diskussioner om, hvad det er for en regulering af finanssektoren, vi skal have, og hvad vi kunne gøre for måske at få en fællesnordisk investeringsbank eller andet, der kan sikre den del af økonomien, der handler om virksomheder og almindelige mennesker. Og så kan vi for min skyld lade spekulanterne lege med alle deres papirpenge, så meget de vil, bare det ikke kommer til at påvirke det, der er vigtigt, for at samfundet kan hænge sammen.

Når jeg er dybt bekymret for, at Island vender sig mod Rusland, er det selvfølgelig også på grund af den nye sikkerhedspolitiske situation, vi har i verden i dag, bl.a. omkring Arktis og Nordpolen, som andre også været inde på. Der er det jo et kæmpe problem, at Rusland så aggressivt forsøger at komme ind og varetage sine magtpolitiske interesser i forhold til det arktiske område, og det bliver vi altså også nødt til at diskutere i Norden: Hvad gør vi for at håndtere den situation? Hvordan sikrer vi, at vi får en regulering af Arktis på folkeretlige præmisser og ikke ud fra et magtspil? Hvad gør vi i forhold til resten af verden for at sikre, at man er opmærksom på, hvad det er, der er sket omkring den sikkerhedspolitiske situation, og hvad det betyder for sikkerhedspolitikken. Ud over alle klimaændringerne, som folk ser andre steder i verden, hvad betyder det så, at man begynder at kunne sejle gennem Nordøstpassagen og Nordvestpassagen? Hvad betyder det for sikkerhedspolitikken?

Jeg har lige været i FN på den årlige tur med de danske parlamentarikere. Det var dybt bekymrende, at det åbenbart ikke var noget, i hvert fald nogen af dem, vi hørte fra af embedsmænd fra USA's regering, Pentagon osv., overhovedet var opmærksomme på. Vi bliver nødt til også at diskutere fællesnordisk: Hvad er vores holdning? Hvad gør vi i forhold til resten af verden for at diskutere den her situation?

Hvis jeg så lige skal gøre det med Island og finanskrisen færdig, så vil jeg sige, at vi jo har et lillebitte problem i Danmark med de islandske studerende, der er her, og som jo på grund af lange historiske og kulturelle traditioner går på vores uddannelsesinstitutioner, men som lige nu

står i en katastrofal situation, fordi der er lukket for pengene, så de er nødt til at tage hjem til Island og se, hvordan de kan klare sig igennem der, eller afbryde deres studier og gå i gang med at arbejde, hvis ikke vi gør noget. Der synes jeg godt, vi kunne gå ind og se på, om vi kan finde en eller anden løsning for at hjælpe de islandske studerende i Danmark igennem den her svære tid. Jeg håber, samarbejdsministeren, der jo også er undervisningsminister, måske vil kunne være behjælpelig med at se på: Hvad er der af muligheder, og hvad kunne man gøre?

Da jeg læste ministerens redegørelse, slog det mig, at der intet står om demokrati, at der intet står om folkelig forankring. For mig er det selve fundamentet for det nordiske samarbejde, at det netop bygger på demokrati og på folkelig forankring. Det er det, der gør, at det nordiske samarbejde er så stærkt. At der overhovedet ikke er nogen modstand i Norden mod det nordiske samarbejde, er, fordi det fra starten har været båret af den folkelige forankring, og at man løbende har prioriteret meget højt at have den folkelige forankring. Det kan selvfølgelig være, at det bare er en forglemmelse fra dem, der har skrevet redegørelsen, at man ikke har taget det med. Men når man ser på den politik, der bliver ført fra ministerrådet, så er jeg desværre bange for, at det er udtryk for den holdning, der ligger i ministerrådet.

Kl. 11:12

Når vi ser, at Foreningen NORDEN, der jo i høj grad er dem, der står for den folkelige forankring, gang på gang blive skåret, at man gang på gang flytter den virksomhed, der har ligget i det folkelige arbejde, over til i stedet for at være noget, som embedsmændene skal stå for, så mener jeg, at det er et stort problem. Når man i dag sammenligner de bevillinger, som Foreningen NORDEN får, med det, som andre bevægelser, der støtter forskellige internationale samarbejder som Europabevægelsen og Atlantpagtsammenslutningen, får, kan man se, at Foreningen NORDEN får langt mindre, når man sammenligner, hvad de får, med, hvad de har af medlemmer. Det er jeg bange for er udtryk for, at man hverken fra ministerrådets side eller fra den danske regerings side forstår tilstrækkeligt at værdsætte og prissætte den folkelige forankring og det store arbejde, der ligger.

Det er det samme problem, vi ser i forhold til globaliseringssamarbejdet. Andre ordførere har også har været inde på det. Det er rigtig, rigtig vigtigt og nødvendigt, at vi diskuterer globalise-